

Opfølgning på ”meld en miljøregel”

Forslagene er modtaget fra d. 22. juni 2009 til d. 11. januar 2010

Regler generelt.....	2
Kvalitetsstyringsloven.....	2
Præstationsmåling for ventilation.....	2
Flydelag for opbevaring af husdyrgødning.....	2
Udbringning af husdyrgødning.....	3
Stenk nusningsanlæg på liste over godkendelsespligtige virksomheder.....	3
Godkendelsesbekendtgørelsen - standardvilkår.....	4
Miljøtilladelse ved etablering af møddingsplads.....	4
Risikobekendtgørelsen - Industrielle ammoniakkelemlæg.....	4
Krav om bedst tilgængelig teknologi for stalde.....	5
Affaldsstamkort.....	5
Erhvervsaffaldsgebyr til genbrugsstationer.....	6
Pant- og retursystemet.....	6
Forbrændingsafgiften.....	6
Olietankbekendtgørelsen i Miljøgodkendelser.....	6
Vægtgrænse for køretøjer på genbrugspladser.....	7
Planloven - gyllebeholder.....	7
Jordvarmeanlæg.....	8
Dræning af landbrugsarealer.....	8
Tømning af septiktanke.....	8
Skovbyggelinjen i naturbeskyttelsesloven.....	9
Lovgivning om spildevandsrensning.....	9
Deponering.....	9
Regulering af olietanke på listevirksomheder.....	10
Olietankbekendtgørelsen.....	10
Erhvervs adgang til genbrugspladser.....	10
Jordforureningssager efter villaolietanke.....	10
Flydende kunstgødning.....	11
Brugerbetaling for godkendelse og tilsyn.....	11
Brugerbetaling af godkendelser og tilsyn 2.....	11
Udbringning af husdyrgødning.....	11
Godkendelsepligt for møllerier.....	12
Autoværkstedsbekendtgørelsen.....	12
Autoværkstedsbekendtgørelsen 2.....	12
Brugerbetalingsbekendtgørelsen.....	12
VVM-reglerne.....	13
VVM-screening.....	13
Kompostering af mæg/strøelse i stald.....	13
Gyllebehandling.....	14
Naturbeskyttelses-, landbrugs- og miljøloven.....	14
Håndhævelse af miljø- og naturbeskyttelse.....	15
Påfyldning og vask af sprøjter.....	15
Påfyldning og vask af sprøjter 2.....	16
Brændeovne.....	16
Udstødningsrøg.....	16
VOC-bekendtgørelsen.....	16
Skilte i landzone.....	17
Vandafledningsafgift.....	17
Anmeldebekendtgørelsen.....	17

Regler generelt

Forslag: Meget kan gå galt og blive besværligt, fordi den rent praktiske udfoldelse af reglerne underprioriteres ved formulering af reglerne. Alle regler bør derfor udsættes for en test i praksis i en periode i et antal kommuner, der så melder tilbage. Herefter kan reglen formuleres, så den også er praktisk mulig at gennemføre. Alternativet er at kommunerne laver en egen fortolkning, der så er praktisk gennemførlig.

Svar: Miljøstyrelsen vil tage kontakt til KL med henblik på at drøfte, hvor der evt. kan være et behov for tidligere inddragelse af kommunerne. KL og individuelle kommuner deltager i dag i visse arbejdsgrupper om regeludarbejdelsen, og høres om alle udkast til regler af relevans for kommunerne.

Kvalitetsstyringsloven

Forslag: Kvalitetsstyringsloven stiller krav til audit, certificering, kompetencestyring, brugertilfredshedsundersøgelser og ledelsens evaluering, og ressourceforbruget i kommunerne står langt fra mål med gevinsten. Der er ikke brug yderligere kontrolsystem som kvalitetsstyringsloven. Ressourcerne til kvalitetsarbejdet bliver taget fra andre opgaver på natur- og miljøområdet, hvor det typisk går ud over sagsbehandlingstider, samt betjening af virksomheder og borgerne. Samlet set vil en afskaffelse, eller væsentlig forenkling af kvalitetsstyringsloven medvirke til afbureaukratisering, samt frigøre ressourcer til bedre service overfor virksomheder og borgere fra den kommunale miljømyndighed

Svar: Kommunerne er i en proces, hvor de er ved at implementere kvalitetsstyringssystemet. Ifølge loven skal kommunernes kvalitetsstyringssystem være certificeret 1. januar 2010. Miljøstyrelsen har først d. 31. marts 2010 sikker viden om, hvor mange kommuner, der når i mål, men vores indtryk er, at langt de fleste når det.

Baggrunden for at indføre et kvalitetsstyringssystem for den kommunale sagsbehandling på natur- og miljøområdet er at sikre faglig kvalitet, effektivitet og ensartethed i kommunernes sagsbehandling, bl.a. i forbindelse med tilgangen af nye opgaver som led i kommunalreformen. Systemet er indført som hjælp til selvhjælp. KL har været med på ideen fra start.

Det er klart, at der i en opstartsperiode er begyndervanskeligheder. Det tager tid før implementeringen og erfaringsgrundlaget gør, at systemet kører optimalt. Det er Miljøstyrelsens opfattelse, at det er for tidligt at begynde at slække på kravene i kvalitetsstyringsordningen, fordi systemet endnu ikke er kommet helt i gang.

Miljøstyrelsen er i løbende dialog med KL omkring kvalitetsstyringsordningen. Hvis flere kommuner gør opmærksom på de samme problemer, må Miljøstyrelsen i samarbejde med KL se nærmere på det. Det er Miljøstyrelsens indtryk, at der overordnet er blevet taget rigtig godt imod kvalitetsstyringsordningen i landets kommuner

Præstationsmåling for ventilation

Forslag: Kravene til virksomhederne om udførelse af præstationsmåling for ventilation er skudt langt over målet. Man kan beregne værdierne meget nøjagtigt, hvilket overflødiggøre selve målingen, som sammen med analysen er meget dyre, mens en teoretisk beregning kan gøres langt billigere.

Svar: Miljøstyrelsen evaluerer standardvilkårene i starten af 2010 og vil inddrage forslaget i den forbindelse. Vi har dog brug for yderligere oplysninger om forslaget og vil derfor kontakte forslagsstilleren.

Flydelag for opbevaring af husdyrgødning

Forslag: Det generelle krav til etablering af flydelag for opbevaring af husdyrgødning i gyllelagre fremstår som en unødvendig og direkte miljøskadelig regel i de tilfælde, hvor der er foretaget reduktionstiltag ift. ammoniakfordampningen. Syrebehandlet gylle reducerer

ammoniakfordampningen markant, ligesom et biologisk flydelag markant øger produktionen af lattergas fra gyllelaget.

Svar: Forslaget er praktisk gennemførligt, og Miljøstyrelsen er opmærksom på problemstillingen i forhold til opbevaring af forsuret gylle. Vi kender til et enkelt forsøg, hvor miljøeffekten ved opbevaring er målt. Forsøget viser en reduktion af ammoniakfordampningen fra forsuret gylle på mellem 80 og 94 %. Ved forsøget er det konstateret, at det kan være problematisk at holde pH i den forsurende gylle stabil ved lang tids lagring, specielt hvis forsøringsanlægget fejlbetjenes eller misligholdes. Effekten på ammoniakfordampning ved opbevaring af forsuret gylle har medført, at der ikke stilles krav om overdækning nær sårbare naturområder. Begrundelsen for overdækningen tager dog også udgangspunkt i ønsket om at reducere lugtgenerne. På dette område er der ikke påvist nogen positiv effekt af forsuring. Såfremt overdækningskravet generelt skulle lempes for forsuret gylle, vil det formodentlig forudsætte et krav om at virksomhederne finder en teknologisk løsning på lugtproblemet.

Udbringning af husdyrgødning

Forslag: Kravet om "Udbringning af flydende husdyrgødning på sort jord og græsmarker skal ske ved nedfældning" gælder i dag i bufferzonerne, men kravet gøres generelt fra 2011. Det virker uhensigtsmæssigt, at bekendtgørelsen dikterer, hvilket virkemiddel, der skal bruges til at reducere ammoniakfordampning frem for at definere, hvilket reduktionsmål, der skal opfyldes.

Nedfældningskravet er yderst problematisk, da det medfører et stort afgrødetab (pga. køreskader), øget udvaskning af patogener og øget klimagasudledning (nedfældning øger markant produktionen af lattergas ligesom at nedfældningen kræver større trækraft). Ovenstående dræber alle muligheder for miljøteknologisk udvikling, og det er et absurd virkemiddel, når det er bevist, at slæbeslangeudbringning af syrebehandlet gylle har lavere emission end græsmarknedfældning af ubehandlet gylle.

Svar: Forslaget kan godt på sigt gennemføres i praksis. Der er dog en række parametre der endnu ikke er endeligt belyst. Nedfældning i Bufferzone er primært et krav i forhold til ammoniakfordampning. Samtidigt er der en reduktion af lugt ved nedfældning. Miljøstyrelsen undersøger på nuværende tidspunkt, om der ved udlægning af forsuret gylle på græs og sort jord kan opnås samme effekt som ved nedfældning. Forsøg peger på, at der er et lovende potentiale i udlægning af forsuret gylle. Således er ammoniakfordampningen reduceret med ca. 65 % i forhold til udlægning af ubehandlet gylle. Til sammenligning er effekten ca. 40-50 % ved nedfældning. Forsøget skal dog gentages før der kan siges noget sikkert. Det skal også undersøges, om der er øgede lugtgener i forbindelse med forsuret gylle. Gylle forsures primært med svovlsyre. Derfor kan frigives flere svovlforbindelser fra gyllen, hvilket kan øge lugtgenerne ved udbringning. Afgivelsen af ammoniak og lugt undersøges pt. af Århus Universitet. Før det arbejde er afsluttet, kan der ikke endeligt konkluderes på, om husdyrgødningsbekendtgørelsens bestemmelser om udbringningsmetode bør revideres.

Viser det sig, at der ikke er væsentlige problemer med teknologien f.eks. i form af øgede lugtgener, og der opnås samme effekt som ved nedfældning, giver det god mening at ændre på kravet på visse arealtyper. Det er mindre problematisk at slangeudlægge i forhold til en række dyrkningsfaktorer f.eks. udbringningstidspunkt og ressourceforbrug. Ligesom det vil være muligt at overføre kravet til arealer med afgrøde i vækst, hvor det pt. ikke er muligt at nedfælde.

Stenkusningsanlæg på liste over godkendelsespligtige virksomheder

Forslag: Stenkusningsanlæg bør optages på bilag 1, subsidiært bilag 2 i godkendelsesbekendtgørelsen, da nedkugning af sten ikke længere er omfattet af bekendtgørelse om godkendelsespligtige virksomheder. Tidligere fandtes følgende formulering: "B 52. Mørtelværker, grusværker eller stenkuserier, som ikke er placeret ved indvindingsstedet."

Svar: Stenkusningsanlæggene blev taget ud af listen over godkendelsespligtige virksomheder ved revisionen i 1991. Det er første gang, vi hører et ønske om at få punktet på igen. En gennemgang af listen over godkendelsespligtige virksomheder forventes igangsat i 2010, og der vil vi vurdere forslaget. Vi hører gerne yderligere begrundelser for forslaget fra forslagsstilleren, herunder om stenkusningsanlæg ikke kan reguleres lige så godt med et påbud efter § 42.

Godkendelsesbekendtgørelsen - standardvilkår

Forslag: Der er for nogle mindre godkendelsespligtige virksomheder lavet standardvilkår. Det er en forenkling når myndigheden skal skrive godkendelsen, og betryggende, at virksomhederne får ens behandling i hele landet. Men standardvilkårene er for lange og for mange. Visse af vilkårene er umulige at forstå for virksomhederne, og ikke alle vilkår er gennemskuelige. Sagsbehandleren kan ikke altid forklare en virksomhed, hvorfor et vilkår er stillet. Når Miljøministeriet tager rundt i landet for at snakke med virksomheder, så husk at snakke med de små virksomheder, der ikke har ressourcer til at ansætte akademiske miljøchefer.

Svar: Miljøstyrelsen vil i starten af 2010 gennemføre en evaluering af det forenkledede godkendelsessystem, herunder branchebilagene. Her vil vi medtage dette synspunkt.

Miljøtilladelse ved etablering af møddingsplads

Forslag: Det er i dag sådan at man skal have en ny miljøtilladelse for hele ejendommen, hvis man ønsker at anlægge en møddingsplads, selv om besætningen ikke udvides. Den regel er overflødig, da man jo blot ønsker at flytte gødningen til fast underlag (dybstrøelse).

Svar: Det er korrekt, at etablering af en møddingsplads udløser krav om tilladelse eller godkendelse efter husdyrgodkendelsesloven, hvis husdyrbruget i øvrigt er af en størrelse, der falder indenfor loven. Husdyrgodkendelsesloven, der trådte i kraft 1. januar 2007, har til formål at stille klare krav til miljøbeskyttelsen og fastsætter et generelt beskyttelsesniveau for lugt, natur, overfladevand og grundvand.

Det tilstræbes, at reguleringen af husdyrbrug skal ske på en enkel og smidig måde. Der er flere forenklingsinitiativer undervejs, der har til formål at sikre, at ændringer, der som udgangspunkt ikke kan påvirke miljøet væsentligt, kan gennemføres uden krav om tilladelse eller godkendelse.

Som et led i at sikre en smidig og enkel regulering er visse ændringer i dag undtaget fra krav om godkendelse, eksempelvis etablering af kornsiloer, m.m. Forslaget om, at etablering af møddingspladser ikke udløser krav om tilladelse eller godkendelse, er en mulighed, og det vil blive inddraget i vores arbejde i fortsat sikre en smidig og enkel regulering af husdyrbrug. Jf. aftalen om Grøn Vækst skal der nedsættes et bredt sammensat udvalg, som skal identificere forslag til yderligere at forenkle, forbedre og sammentænke husdyrloven med den øvrige miljø- og fødevareregulering på sigt. Udvalget skal præsentere forslag til forenkling inden udgangen af 2010.

Risikobekendtgørelsen - Industrielle ammoniakkeleanlæg

Forslag: Virksomheder med industrielle ammoniakkeleanlæg er ikke omfattet af Sevesodirektivet, men blev omfattet af risikobekendtgørelsen, da et embedsmandsudvalg ledte efter oplag af stoffer, som kunne udgøre en fare for omkringboende efter Seestulykken. Her blev oplag af ammoniak - og dermed køleanlæg – omfattet (kolonne 1½ virksomheder). Fødevarerindustrien bruger som regel ammoniak til køling (hvilket er langt bedre end alternativet, som er freonbaserede køleanlæg). Miljøministeriet besluttede, at virksomheder med køleanlæg skal lave sikkerhedsdokumenter, og at der skulle laves en kobling til VVM og miljøgodkendelserne. Dette krav er de andre risikomyndigheder uvedkommende - og i princippet også uvedkommende for både risikoen og sikkerheden på køleanlæg. Der er i dag over 2½ år siden, reglerne trådte i kraft, og administrationsgrundlaget er stadig ikke på plads. Der bruges enorme ressourcer på at udarbejde udkast til sikkerhedsdokumenter, få eksterne konsulenter til at lave beregninger, korrespondere og afholde møder med myndigheder - både de statslige og de kommunale miljømyndigheder. Setuppet med VVM og miljøgodkendelserne medfører, at man ikke kan få miljøgodkendelser, før plangrundlaget er på plads, og at plangrundlaget ikke kommer på plads, før sikkerhedsdokumentet er på plads. Ophæv koblingen til miljøgodkendelser og VVM for etablerede virksomheder, og udarbejd en vejledning, da der er brug for en anden type vejledning for køleanlæg i forhold til en ægte Sevesovirksomhed.

Svar: Det er korrekt, at kulegravningsarbejdet, der fulgte Seestkatastrofen udpegede kolonne 1½-virksomheder som problematiske på grund af virksomhedernes nærhed til et stort antal mennesker.

Virksomhederne eksponerer mange mennesker for den risiko, som et udslip af klor eller ammoniak udgør. Disse gasarter er giftige for mennesker, og udslip kan være livstruende.

Kulegravningsudvalgets anbefalinger har betydet, at en række risikooplag i dag er flyttet. F.eks. har man valgt at flytte fyrværkerioplag til placeringer, hvor der er langt til naboer. Vi vurderer, at reglerne i risikobekendtgørelsen er den korrekte løsning for kolonne 1½-virksomheder. Det betyder at disse virksomheder, der ligger som naboer til områder med mange mennesker bør være ligestillet med kolonne 2-virksomheder, og dette er afspejlet i gældende regler.

Hvad angår VVM vil kolonne 1½-virksomheder skulle behandles som kolonne 2-virksomheder. Det betyder screening, men ikke "automatisk" VVM-pligt. Hvis der skal gennemføres VVM for den pågældende virksomhed, vil det være fordi virksomheden har væsentlig virkning på miljøet, hvilket også taler i retning af at opretholde fokus på denne type virksomheder.

Vi har efter 1. april 2007 konstateret, at myndighederne oplever problemer med at få de oplysninger, der er nødvendige for at kunne godkende risikovirksomheder fra kolonne 1½ virksomhederne. Dette er selvfølgelig ikke optimalt, og Miljøstyrelsen starter derfor et vejledningsarbejde på ammoniakområdet. Styrelsen forventer arbejdet med vejledningen afsluttes i 2010. Fokus for vejledningen vil blandt andet være på hvilke informationer, virksomhederne skal indberette til myndighederne, da vi har erfaret, at der er usikkerhed om kvaliteten af de oplysninger, sikkerhedsdokumentationen skal omfatte.

Vi noterer os, at forslagsstiller tilbyder at indgå i en arbejdsgruppe, der skal arbejde med vejledning på området. Arbejdsformen er ikke fastlagt, men vi er naturligvis interesseret i bidrag fra forslagsstiller. Særligt vil det være nyttigt at få konkrete informationer omkring de nærhede og mindre uheld, der forekommer i praksis

Krav om bedst tilgængelig teknologi for stalde

På forsiden af Landbrugsavisen kunne man 3. juli 2009 læse om, hvordan de nye miljøregler medfører, at landmanden er tvunget til at lade dyrene gå på meget glatte gulve. Denne regel burde revideres omgående, da dette udover at være dyrplageri, strider direkte imod målsætningerne i Grøn Vækst. Både mht dyrevelfærd og landmandens frihed til at vælge.

Forslaget bygger på en misforståelse, idet miljøreglerne om BAT (best available technology) krav ikke stiller krav om anvendelsen af en bestemt teknologi. Hvis man ikke ønsker staldsystemet, hvor der i nogle tilfælde er konstateret problemer med glatte gulve, kan man som alternativ vælge f.eks. gylleforsuring. Denne løsning er dog noget dyrere. Reglen understøtter ønsket i Grøn Vækst om at fremme anvendelse af miljøteknologi i landbruget.

Det diskuteres dog i øjeblikket, hvorvidt det er rimeligt, at BAT kravene til kvæg på nuværende tidspunkt bliver stillet med udgangspunkt i staldsystemer, hvor der visse steder er konstateret problemer. Miljøstyrelsen har i samarbejde med erhvervet besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal se på mulighederne for at anvende flere forskellige teknologiske muligheder inden for den BAT-ramme der er for området. Der er endnu ikke fastsat en tidsplan for arbejdsgruppen, men hensigten er en hurtig afrapportering.

Affaldsstamkort

Forslag: Det er dobbelt arbejde at lave affaldsstamkort, fordi de virksomheder, der modtager affaldet allerede har affaldskoder, mængder og de virksomheder, der "leverer" affaldet. Endvidere anvendes stamkortene ikke til noget. De tilsynsførende fra kommunerne udtaler samstemmende, at stamkortene kun bliver lavet fordi der foreligger en lov på området. De virksomheder, der er omfattet af reglerne om grønt regnskab eller er EMAS verificerede laver i forvejen opgørelse over deres affaldsmængder, men den form som er fastsat i forbindelse med affaldsstamkortene er ikke direkte anvendelig til dette.

Svar: Ved gennemførelsen af den ny organisering af affaldssektoren bortfalder affaldsstamkortene og bliver erstattet af et nyt affaldsdatasystem. Dette forenkler hele processen med indberetning af affald og kommune kan herigennem indhente de oplysninger om affaldet, som kommunen ønsker.

Erhvervsaffaldsgebyr til genbrugsstationer

Forslag: Virksomheder kan blive nægtet fritagelse for gebyr for brug af genbrugsstation på trods af, at den ikke bruges.

Svar: Den 1. januar 2010 trådte den nye affaldsbekendtgørelse i kraft. Det betyder, at virksomheder i hele landet har adgang til deres kommunale genbrugsplads. Der er samtidig opstillet principper for, hvordan gebyrerne for virksomhedernes adgang udregnes. Der er mulighed for fritagelser i forbindelse med visse branchekoder og antal ansatte i virksomheden. Samtidig er der mulighed for, at kommunerne kan fritage virksomhederne for gebyr, såfremt de kan dokumentere, at de selv håndterer alt deres affald (jf. § 60 stk. 4 i affaldsbekendtgørelsen).

Det skal bemærkes, at domstolene har fastslået, at gebyrer kan opkræves, for at kommunalbestyrelsen stiller ordninger til rådighed for virksomheder og borgere. Gebyret dækker derfor over, at kommunen stiller en ordning til rådighed og ikke den faktiske benyttelse af en ordning.

Pant- og retursystemet

Forslag: Nogle butikker har begrænsninger på pant for returflasker og dåser, men oplyser intet herom ved køb. Andre butikker vil kun modtage returflasker og pant, hvis man er medlem. (Indlægget har desuden omfattet kommentar om el-nettet. Denne er sendt videre til Energistyrelsen)

Svar: Dansk Retursystem vil følge op over for de pågældende butikker forudsat at deres præcise adresser oplyses.

Problemstillingen var også oppe i forbindelse med, at Politiken i september 2009 foretog stikprøver af returtagning og pantudbetaling i enkelte butikker mv. Miljøstyrelsen/Miljøministeriet var inde over dette forløb nogle steder, og vi fandt, at reglerne og tilsynet med overholdelse af disse var OK.

Forbrændingsafgiften

Forslag: På grund af afgift på forbrænding er det billigere at afsætte affaldstræ til Tyskland frem for at nyttiggøre det i Danmark.

Svar: Der er afgift på deponering og forbrænding - men ikke på genanvendelse - af affald. Det gør det relativt billigere at forebygge eller genanvende affaldet, så ressourcerne i det udnyttes bedst muligt. Visse affaldstyper, f.eks. rent træ og halm, er det svært at forebygge eller finde gode genanvendelsesmuligheder for, og der er ingen særlig forurening, når de brændes. Affald af denne type er fritaget for affaldsavgift, og kan brændes på små fyr, f.eks. i brændeovne eller halmfyr. Al anden affaldsforbrænding skal ske på særlige miljøgodkendte affaldsforbrændingsanlæg for at sikre at der ikke sker forurening.

Hvis affaldstræet er helt rent kan det derfor brændes uden afgift og på anlæg, hvor der ikke er så skrappe krav til emissionerne. Træ, der f.eks. stammer fra nedrivning kan indeholde malingrester, søm og skruer og kan være imprægneret eller på anden måde forurenet. Derfor må det kun brændes på affaldsforbrændingsanlæg, og der skal betales afgift af det.

Der er ikke noget der forhindrer eksport af affald indenfor EU, så længe eksporten sker i overensstemmelse med EU's forordning om overførsel af affald.

Olietankbekendtgørelsen i Miljøgodkendelser

Forslag: Miljøgodkendelser skal indeholde præcis samme formulering, som angivet i olietankbekendtgørelsen. Dette gør miljøgodkendelsen uoverskuelig og svær at arbejde med. Man kan i stedet blot skrive, at olietankbekendtgørelsen skal overholdes.

Svar: Miljøstyrelsen er godt bekendt med, at det er uhensigtsmæssigt at indeholde olietankbekendtgørelsens formulering i miljøgodkendelserne. Vi har derfor haft drøftelser med DI, om at ændre reglerne omkring olietanke, således at bekendtgørelsens regler kan gælde "for alle". Et udkast til ændring af olietankbekendtgørelsen med de relevante ændringer indarbejdet er i høring frem til d. 22. februar 2010. Det forventes, at bekendtgørelsesændringen kan træde i kraft i løbet af 1. halvår 2010 afhængigt af, hvad de relevante parter måtte finde hensigtsmæssigt og med respekt for evt. overgangsregel.

Vægtgrænse for køretøjer på genbrugspladser

Forslag: En erhvervsdrivende må ikke køre på genbrugspladsen og tømme sin trailer. I stedet kan han køre hjem, sætte traileren på privatbilen og køre tilbage til genbrugspladsen. Der bliver kørt flere kilometer, og mængden af affald, som afleveres er den samme.

Svar: Ved gennemførelse af den ny organisering af affaldssektoren, er betingelserne for adgang til genbrugspladserne standardiseret i hele landet. Dette betyder, at pr. 1. januar 2010 er grænsen for biler til en af genbrugspladserne sat til 3500 kg og det er samtidigt sikret, at erhvervsdrivende kan anvende genbrugspladserne.

Planloven - gyllebeholder

Forslag: I henhold til planlovens § 36, stk. 2 skal en gyllebeholder, der opføres uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer, fjernes, når den ikke længere er nødvendig for driften. Det forekommer som resursepild at fjerne anlæg, der fortsat kan gøre gavn ved at leje anlægget ud til fx håndtering af organiske affaldsprodukter. Bestemmelsen forekommer derudover uforståelig, da stk. 2 kræver, at gyllebeholderen afskærmes med beplantning. Denne kan fungere som levested for flora og fauna. Beplantningen vil naturligvis som oftest blive fjernet sammen med gyllebeholderen, og arealet vil blive tilbageført til "gold" agerjord. Det er vanskeligt at se, hvem eller hvad der har interesse i bestemmelsen. Kan den ophæves, eller kan kravet evt. have følgende tilføjelse "med mindre den kan udnyttes på anden vis"?

Svar: Formålet med planlovens landzoneregler er at hindre spredt og uplanlagt bebyggelse og anlæg i det åbne land. Områder i landzone skal som udgangspunkt friholdes for anden bebyggelse m.v. end den der er nødvendig for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri.

Der kræves således ikke landzonetilladelse til at opføre driftsbygninger, der er erhvervsmæssigt nødvendige for den pågældende ejendoms drift som landbrugsejendom. Der kræves tilladelse til byggeriets beliggenhed og udformning, hvis byggeriet opføres uden tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer.

Praksis har i mange år været, at der skulle være helt særlige omstændigheder tilstede, for at en placering ude på markerne kunne tillades. Strukturudviklingen i landbruget og den teknologiske udvikling vedr. udbringning af gylle har gjort, at det ud fra en miljømæssig betragtning kan være hensigtsmæssigt at placere gyllebeholdere ude på markerne.

Derfor ændrede regeringen planloven i 2002, således at der skal meddeles tilladelse til en af markdriften ønsket placering med mindre væsentlige hensyn til landskab, natur og miljø samt naboer afgørende taler imod placeringen. Tilladelsen skal indeholde vilkår om, at beholderen afskærmes med beplantning og fjernes, når den ikke længere er nødvendig for markdriften.

Hvis forslaget skal imødekommes, vil det kræve en lovændring af lovens § 36, stk. 2.

By- og Landskabsstyrelsen er ikke bekendt med, at kravet om fjernelse har givet anledning til henvendelser fra andre interesseorganisationer med henblik på at få ændret reglerne.

Etablering af en fritliggende gyllebeholder på husdyrbrug på mindst 15 DE udløser efter de nugældende regler som udgangspunkt krav om tilladelse eller godkendelse efter husdyrgodkendelsesloven. På andre ejendomme kræves fortsat landzonetilladelse efter planloven til etablering af fritliggende gyllebeholdere, som beskrevet ovenfor.

Bortset fra kravet om tilladelse eller godkendelse af husdyrbruget, reguleres fritliggende gyllebeholdere på samme måde i husdyrgodkendelsesloven, som i planloven, idet planlovens landzonebestemmelser er overført uændret til husdyrgodkendelsesloven, når det gælder byggeri på husdyrbrug. De samme formål mm. som beskrevet af By- og Landskabsstyrelsen ovenfor gælder derfor også ved placering af fritliggende gyllebeholdere på husdyrbrug på 15 DE og derover.

I medfør af Aftalen om Grøn Vækst indgået mellem regeringen og Dansk Folkeparti i juni 2009 forventes der fremsat forslag til ændring af husdyrgodkendelsesloven i foråret 2010, der vil bl.a. vil indebære yderligere

forenklinger. Der er tale om forslag til i visse situationer at undtage en række ændringer fra godkendelsespligt herunder etablering af ensilagepladser og gødningsopbevaringsanlæg.

Miljøministeriet finder ikke, at der på den baggrund er grundlag eller behov for at ændre reglen efter planloven.

Jordvarmeanlæg

Forslag: Reglen om et jordvarmeanlægs afstand til en almen vandboring kan ødelægge anlæggets rentabilitet. Hvorfor kan man ikke få en dispensation, når reglerne alligevel laves om, så jordvarmeanlæg kan blive en gevinst for Danmark?

Svar: Miljøstyrelsen har i 2008 gennemført et projekt om jordvarmeanlæg, Miljøprojekt nr. 1238. <http://www2.mst.dk/common/Udgivramme/Frame.asp?http://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2008/978-87-7052-780-4/html/default.htm>

Rapporten beskriver forskellige typer af jordvarmeanlæg og de miljømæssige krav, der anbefales stillet til anlæggene. Yderligere er der foretaget en risikovurdering i forhold til jord og grundvand og på den baggrund opstillet anbefalinger om afstandskrav til indvindingsanlæg til drikkevand.

På baggrund af rapporten har Miljøministeriet på udarbejdet en ny bekendtgørelse, som trådte i kraft 1. november 2009. Den implementerer dele af rapporten, herunder afstandskrav til vandindvindingsanlæg, som nu kun er 50 meter til et alment vandforsyningsanlæg mod tidligere 300 meter.

Dræning af landbrugsarealer

Forslag: Tilladt dræning af landbrugsarealer via vandløb er hovedårsag til gentagne oversvømmelser af lavereliggende sommerhusområde, med stor materiel skade til følge. Lov om vandløb tager ikke højde for de eksternaliteter/skader som dræning af landbrugsarealer nu fører med sig som følge af hyppigere forekomst af vejrekstremer. Lovgivningen burde indrettes med henblik på at kunne give vandmiljømyndighederne beføjelser til at begrænse dræning af landbrugsarealer i det omfang aktiviteten indebærer risiko for at påfører skade på andres ejendom i forbindelse med eksempelvis kraftig nedbør.

Svar: Efter vandløbslovens formålsbestemmelse skal det tilstræbes at sikre, at vandløb kan benyttes til afledning af vand, navnlig overfladevand, spildevand og drænvand. Den frie dræningsret efter lovens § 3 har et meget snævert anvendelsesområde. Den gælder kun, hvis den pågældende grundejer på sin ejendom eller i skellet til naboen har et åbent, naturligt vandløb. Al anden dræning kræver tilladelse fra vandløbsmyndigheden, dvs. kommunen. De dræn, der gennem tiden lovligt er anlagt efter reglen om den frie dræningsret, kan ikke uden erstatning kræves fjernet.

By- og Landskabsstyrelsen finder på den baggrund ikke, at der er behov for at ændre reglen.

Tømning af septiktanke

Det er op til kommunerne at vurdere, hvornår og hvordan tømning af septiktanke hos private skal foregå. En sådan regel kan betyde, at kommuner laver faste intervaller på tømninger, også selvom der er stor forskel på, hvornår der er brug for tømning. Desuden er det dårligt for CO2-regnskabet, dårligt for bakteriefloraen i tanken og medfører meget unødigt bureaukrati.

Der er nationale regler herfor i bekendtgørelse nr 1448 af 11/12 2007. Se <https://www.retsinformation.dk/Forms/R0710.aspx?id=113752>. Af § 47 ses det, at det er kommunen der bestemmer om man vil have en obligatorisk tømningsordning i kommunen. Og kommunen kan differentiere tømningshyppighed efter tankenes størrelse og belastning. Begrundelsen herfor er beskrevet på By- og Landskabsstyrelsens hjemmeside, se BLST FAQ: http://www.blst.dk/Vandmiljoet/Spildevand/toemning_bundfaeldningstanke.htm

Skovbyggelinjen i naturbeskyttelsesloven

Skovbeskyttelsesliniens regel om høring af skovejeren er overflødig ved f.eks. byggeri. Der er så godt som aldrig indvendinger, og da slet ikke i forhold til skovens drift som der lægges op til i loven.

Formålet med naturbeskyttelseslovens skovbyggelinje er at sikre skovenes værdi som landskabelement og at opretholde skovbrynene som værdifulde levesteder for planter og dyr. Bestemmelsen om, at skovejer altid skal høres, inden der træffes afgørelse om dispensation til byggeri inden for 300 m skovbyggelinjen, er indsat i loven i 1969. Hensigten med denne regel er at varetage hensynet til beskyttelsen af skoven og til skovejers interesser i skovens drift og i de økonomiske muligheder i forbindelse med den rekreative udnyttelse, når der tillades byggeri tæt på skoven.

Hvis forslaget skal imødekommes, ville det kræve en lovændring af lovens § 65, stk. 2, og af § 2 i bekendtgørelse nr. 866 af 21. juni 2007.

By- og Landskabsstyrelsen har ikke kendskab til, at høringsreglen skulle skabe problemer eller forsinkelse af sagsbehandlingen af betydning. Høringen foregår som en del af partshøringen og sagsoplysningen i forbindelse med behandlingen af ansøgninger om dispensation. By- og Landskabsstyrelsen finder ikke, at der aktuelt er grundlag eller behov for at ændre reglen.

Lovgivning om spildevandsrensning

Jeg har fået et varsel ompåbud om forbedret spildevandsrensning af spildevandet på min ejendom. Jeg finder dette varsel meget mangelfuldt. Feks oplyser varslingen ikke noget om, hvornår påbuddet skal være opfyldt. Hvor kan jeg finde noget om lovgivning på dette område?

I Miljøbeskyttelsesloven (Lovbekendtgørelse nr. 1757 af 22/12-2006) er der mulighed for at udstede påbud blandt andet hvis et spildevandsanlæg ikke fungerer miljømæssigt forsvarligt, jf. § 30.

Et påbud skal opfylde visse formkrav, se miljøbeskyttelseslovens kapitel 10 samt forvaltningsloven (lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7/12-2007), som indeholder generelle krav til en afgørelse, som forvaltningen træffer. Der findes også nogle generelle regler i lov om retssikkerhed ved

Efter miljøbeskyttelsesloven skal adressaten for påbuddet skriftligt underrettes om sagen, og gøres bekendt med sin adgang til aktindsigt og til at udtale sig, se § 75, ligesom afgørelsen skal indholde en frist for afgørelsens efterkommelse, se § 78.

Der skal desuden gives klagevejledning til afgørelser, der kan påklages, jf. § 77. I den forbindelse gøres opmærksom på, at en afgørelse efter § 30 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, se § 30, stykke 4, når anlæggets kapacitet er til 30 personer eller derunder. Der skal dog vejledes om frister for indbringelse af sagen for domstolene, se § 101.

Miljøbeskyttelsesloven og forvaltningsloven kan findes på www.retsinformation.dk

Der findes tillige en vejledning fra miljøstyrelsen: nr. 6 fra 2005 om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven. Den kan findes på <http://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2005/87-7614-833-5/pdf/87-7614-834-3.pdf>

Deponering

Forslag: Hele administrationskomplekset omkring nedlukningsplaner, efterbehandlingsplaner og monitoringsprogrammer for fyldpladser har antaget dimensioner, som ikke står i rimeligt forhold til forureningspotentialet fra pladserne. Der skal hvert år gennemføres undersøgelser og analyser i henhold til programmer i et omfang, der ikke bibringer ny viden, og som ikke har en miljømæssig begrundelse. Der skal produceres tykke rapporter til tilsynsmyndigheden og laves bekostelige nivellementer, driftsinstrukser, pejlinger mv. der nærmer sig niveauet i en videnskabelig rapport. Vilklarene bør simplificeres således at resultaterne af den faktuelle overvågning sendes løbende til

tilsynsmyndigheden svarende til overvågningen af drikkevandkvalitet fra vandforsyningsanlæg. Hermed kan de dyre årsrapporter undgås og fokus kan være på at skaffe overvågningsdata.

Svar: Kravene til nedlukning og efterbehandling herunder monitoring følger af deponeringsbekendtgørelsen, som implementerer EU's deponeringsdirektiv, og som følge heraf vurderes det ikke at være muligt at ændre nævneværdigt i disse krav.

I øvrigt kan det oplyses, at deponeringsbekendtgørelsen ikke giver mulighed for at få miljøgodkendelse til etablering af nye fyldpladser, og en eventuel regelforenkling har derfor ikke nogen betydning.

Regulering af olietanke på listevirksomheder

Forslag: Olietankbekendtgørelsen gælder ikke for olietanke på listevirksomheder. Det betyder, at de paragraffer, der står i bekendtgørelsen, skal meddeles som en miljøgodkendelse. Og de mange vilkår fremmer ikke overskueligheden. Hvis anskaffelse af olietanken ikke sker i forbindelse med en ny godkendelse, skal der udarbejdes et tillæg til eksisterende miljøgodkendelse. Der er ikke miljømæssigt nogen gevinst ved at meddele vilkårene i en miljøgodkendelse frem for at bruge hjemmel i bekendtgørelsen.

Svar: Miljøstyrelsen har påbegyndt en dialog med Dansk Industri, som også har foreslået det samme. Miljøstyrelsen forventer i løbet af 2010 at have afklaret, om, og i givet fald hvordan, reglerne om olietanke kan ændres.

Olietankbekendtgørelsen

Forslag: Olietanke, der er opstillet indendørs på betongulv med pumper, der forsyner store kedelanlæg er underlagt samme regler som tanke opstillet udendørs over jord. Dette medfører at de indendørs tanke skal udskiftes efter en vis alder, selvom deres tilstand er uændret fra den dag, de blev stillet op. Denne type tanke er ikke en standardvare, da den er forsynet med flere afgang for pumper til kedelbrændere samt forsynes kontinuerligt fra en større forrådstank. Det betyder, at tanken er konstant overvåget og niveaustyret. Der bør indføres en undtagelse for denne type tanke eller som minimum en dispensationsmulighed efter konkret vurdering af risiko for miljøet.

Svar: Små tanke skal udskiftes efter et vist antal år på grund af risikoen for indvendig tæring. Denne tæring kan ske for såvel indendørs som udendørs tanke. Derfor er reglerne for levetid ens, og det anses ikke for relevant at indføre en dispensationsmulighed for indendørs tanke. En forenkling af beholdningskontrollen på disse tanke (overjordiske tanke med fritliggende rør) er blevet indføjet i olietankbekendtgørelsen. Hermed bliver den hidtidige beholdningskontrol afløst af månedlige visuelle inspektioner.

Erhvervs adgang til genbrugspladser

Forslag: En virksomhed med kontor i privat bolig skal betale for at anvende genbrugspladser på trods af at erhvervet ikke påvirker affaldsmængden.

Svar: I henhold til de nuværende regler er det kommunen der forestår håndteringen af affald. Domstolene har fastslået, at gebyrer kan opkræves for at kommunalbestyrelsen stiller ordninger til rådighed for virksomheder og borgere. Det er således ikke i strid med § 48 i miljøbeskyttelsesloven at opkræve gebyrer for, at en ordning stilles til rådighed i stedet for at opkræve gebyrer for den faktiske benyttelse af en ordning.

Jordforureningssager efter villaolietanke

Forslag: Det er urimeligt, at der er en øvre grænse på forsikringsudgiften i forbindelse med jordforureningssager efter villaolietanke. Reglen medfører, at forsikrings-selskabet er uinteresseret i at styre udgifterne i forbindelse med undersøgelser og oprensning, hvis det forventes at udgiften overstiger 2 mio. kr. Kommunen har ingen mulighed for at regulere arbejdet, da de kun er myndighed. De store uforudsete udgifter som påføres kommunerne efter flere sager, betyder at kommunerne bliver handlingslammede og forhæler sagerne, da der ikke er penge til et endeligt oprensningspåbud. Der bør ikke være et maksimum som der er i dag - det vil sikre, at forsikrings-selskabet som bygherre også i store sager sikrer den bedste styring af økonomien.

Alternativt bør staten overtage forpligtelsen over forsikringssummen, eller der skal åbnes mulighed for at kommunerne kan genforsikre sig for udgifterne i forbindelse med jordforureningssager.

Svar: Reglen er p.t. under behandling i Folketinget.

Flydende kunstgødning

Forslag: Der mangler regler for opbevaring af flydende kunstgødning. Der er ingen lovgrundlag at forholde sig til i forbindelse med miljøtilsyn.

Svar: Mængderne, der anvendes på almindelige landbrug er for små til at være risikorelevante. Kommunerne kan stille vilkår i forbindelse med miljøgodkendelse, og hvis der er en konkret risiko kan de give et påbud. Det er derfor ikke vurderingen, at der er behov for generelle regler om opbevaring af flydende kunstgødning i forbindelse med landbrug.

Brugerbetaling for godkendelse og tilsyn

Forslag: Brugerbetalingen er blevet meget detaljeret og kræver meget "bogholderi". Tidligere blev virksomhederne opkrævet et fast årligt beløb (det var ikke særligt stort). Der var ikke så meget diskussion og frustration - og kommunerne havde ikke denne administrative byrde, der jo faktisk ikke giver særligt meget miljø for pengene. Timesatsen er ikke så høj, at det får en virksomhed, der ikke overholder miljølovgivningen, til at overveje at blive lovlydig.

Svar: Miljøministeriet er enig i, at der vil kunne opnås en administrativ lettelse ved at forenkle reglerne. KL har i november 2009 fremsendt et forslag til forenkling af reglerne, som Miljøministeriet arbejder videre med.

Brugerbetaling af godkendelser og tilsyn 2

Forslag: Reglerne for brugerbetaling af godkendelser og tilsyn har ikke nogen berettigelse. Det, der opkræves, svarer ikke til kommunernes reelle omkostninger, og arbejdet med at administrere reglerne giver unødigt bureaukrati. Hvis man vil brugerbetaling, så skal kommunerne kunne videresende hele regningen for den reelle udgift som kommunen har med at håndhæve miljøbeskyttelsesloven og de deraf følgende regler - hvis man ikke vil, skal man afskaffe bekendtgørelsen. Ikke denne her mærkelige mellemting, som virksomhederne ikke kan forstå og som ikke afspejler kommunernes reelle udgifter!

Svar: Brugerbetalingstaksten afspejler, at den opkrævede brugerbetaling kun skal udgøre en delvis dækning af kommunernes udgifter ved sagsbehandling m.v. til arbejdet med tilsyn og miljøgodkendelser. Resten af udgifterne er skattefinansierede. Se desuden svar ovenfor.

Udbringning af husdyrgødning

Forslag: For at styrke vinterbyggs overvintring bør det være muligt at tilføre 30 % af den normalt planlagte tilførsel af husdyrgødning allerede om efteråret. Dette giver også afgrøden en bedre udnyttelse af kvælstoffet. Ved dyrkning af vinterhvede med frøgræs som forfrugt kunne det også forbedre omsætningen af plantematerialet, da det vil forbedre vinterhvedens muligheder for at udnytte kvælstoffet fra det omsatte plantemateriale. Der er allerede regler omkring vinterraps og frøgræs med hensyn til udbringning af husdyrgødning om efteråret, men de nævnte eksempler har også en berettigelse til gavn for miljø og afgrødebehov.

Svar: Med de eksisterende regler er det muligt at udbringe fast husdyrgødning om efteråret frem til d. 20. oktober til arealer, hvor der er afgrøder den følgende vinter, dvs. vinterbyg. Det er ikke tilladt at udbringe flydende husdyrgødning på andre afgrøder end græs eller vinterraps. Reglerne er fastsat pga. den mindre vækst af andre afgrøder i efteråret, som giver mindre optag af kvælstof. Det giver en øget risiko for udvaskning i løbet af vinteren. Nogle afgrøder anbefales en mindre tildeling af kvælstof i efteråret som græs og raps, som der nævnes. I dyrkningsvejledningen til vinterbyg står der, at der undtagelsesvis kan være et behov for tilførsel af kvælstof i efteråret. Denne tilførsel kan ske ved fast husdyrgødning eller handelsgødning. Der findes umiddelbart ikke forsøg som viser, at der ofte er behov for en tildeling af kvælstof til vinterbyg i efteråret.

Godkendelsepligt for møllerier

Forslag: Lav en nedre grænse for godkendelsespligt for møllerier (E 214). I dag skal selv meget små møllerier (fx historiske møller o. lign.) godkendes. Der bør være en minimumsgrænse - fx 10 tons pr. dag. Der er muligvis andre listepunkter som ligeledes burde have en minimumsgrænse.

Svar: Der er planlagt en revision af listen over godkendelsespligtige virksomheder i 2010. Miljøstyrelsen vil på denne opfordring overveje minimumsgrænser for listepunkt E214 såvel som andre udvalgte listepunkter, der allerede er på vores arbejdsprogram bl.a. D107 (virksomheder, der fremstiller produkter ved sintring af flourplast, pressestøbning eller fiberarmering af hærdeplast). Ved den forstående overgang fra IPPC (gældende direktiv for EU's miljøgodkendelsesordning) til IED (kommende direktiv for miljøgodkendelsesordningen) vil de resterende listepunkter uden minimumsgrænse blive taget op til overvejelse i sammenhæng med godkendelsesbekendtgørelsens gennemgående revision.

Autoværkstedsbekendtgørelsen

Forslag: I autoværkstedsbekendtgørelsen skal samtlige afkast føres to meter over tagryg. Hvis emissionerne skulle vurderes ud fra svejserøgsvejledningen vil det typisk nok med én meter afkast over tagflade (altså ikke tagryg). Der er ikke nogen praktisk forklaring på, hvorfor svejserøgen fra autoværkstedet er værre end svejserøget fra naboens maskinværksted, og det giver nogle meget høje afkast på autoværkstederne.

Svar: Dette forslag vil blive overvejet i revisionen af bekendtgørelsen i 2010

Autoværkstedsbekendtgørelsen 2

Forslag: Det skal indføres i autoværkstedsbekendtgørelsen, at autoværksteder kun må etableres i de af kommunen udlagte erhvervsområder. Det sker alt for tit, at kommunerne skal bruge meget tid på at afslå etableringen af et autoværksted i områder med beboelse. Reglerne, som de er, er egentlige gode, men de er ikke gode nok til at meddele afslag efter. Et afslag skal meddeles efter Planlovens bestemmelser, og hvis der ikke foreligger en lokalplan for området vil et § 14 forbud efter planloven medføre pligt for kommunen til at lave en lokalplan for området. Det er meget bureaukratisk og det ville være meget bedre for kommunerne, at der direkte stod i autoværkstedsbekendtgørelsen, at et autoværksted kun må etableres i et udlagt erhvervsområde. Så kan der evt. være en dispensationsmulighed, hvis kommunen vurderer, at de øvrige regler kan sikres overholdt ved den ansøgte placering.

Svar: Miljøstyrelsen vil overveje lokaliseringskravene til værksteder i 2010 revisionen af bekendtgørelsen. Synspunktet blev også fremsat ved workshoppen afholdt som forberedelsen af revisionen, men vi har lige såvel hørt synspunktet om, at lokaliseringskravene er for restriktive. Vi tager forslaget med i vores overvejelser.

Brugerbetalingsbekendtgørelsen

Forslag: I brugerbetalingsbekendtgørelsen er listepunktet "A 51. Guld- og sølvmedjer. Kunststøberier" medtaget, der skal hermed føres tilsyn med disse. Det miljømæssige formål med dette tilsyn er meget begrænset. Der er igennem årene sket en betydelig udfasning af giftige stoffer. Fx benyttes cyankalium ikke længere hos mange virksomheder. Der benyttes oftest kun meget små mængder syrer til overfladeoxidering af metaller, herudover loddes der eller benyttes gasbrændere og slibes/poleres. Der er meget sjældent udsugning fra værkstedet. Kommunernes ressourcer til forbedring af miljøet kunne derfor bruges mere hensigtsmæssigt. Et forslag kunne være at indsætte en minimumsgrænse for, hvornår der skal føres tilsyn med denne type virksomhed. En mulig grænse kunne fx være antal m² eller forbrug af sølv/guld pr. år.

Svar: Bilag 1 i brugerbetalingsbekendtgørelsen består af en liste over tidligere anmeldte virksomheder. Listen er på visse punkter ikke opdateret og trænger til en revidering. Miljøstyrelsen vil tage forslaget med i en generel vurdering af hele listen. Dette arbejde forventes igangsat i 2011.

VVM-reglerne

Forslag: Der er behov for en skarpere definition af, hvilke ændringer, der kræver VVM-vurdering. Der bruges meget god tid på VVM-vurdering af småændringer i eksisterende miljøgodkendte pilotanlæg. Pilotanlæg (forsøgsanlæg) skal i sagens natur hele tiden gennemføre småændringer for at kunne gennemføre nye forsøg, indkøre nye produkter og optimere eksisterende processer. Mange måneders sagsbehandling med mange offentlige høringer af hver enkelt ændringsprojekt vil hurtigt kunne lægge hele myndighedsbehandlingen død, og vil på sigt betyde, at virksomhederne enten bliver nødt til at gribe om nældens rod og få udarbejdet "ramme-VVM'er" for hvert enkelt produktionssite, eller alternativt flytte projekterne til Kina eller Indien, som det allerede sker i stort omfang.

Svar: Spørgsmålet om, hvornår ændringer af en bestående virksomhed er henholdsvis VVM-pligtigt og screeningspligtigt, er drøftet meget indgående med Dansk Industri i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste VVM-vejledning, der blev udgivet i marts 2009. Vejledningen behandler meget nøje, hvornår ændringer kan gennemføres uden anmeldelse og screening, hvornår ændringer kræver anmeldelse og screening, og hvornår en ændring er obligatorisk VVM-pligtig. De danske regler følger på dette punkt VVM-direktivet og de domme, der i årenes løb er afsagt ved EF-domstolen.

By- og Landskabstyrelsen følger løbende administrationen af VVM-reglerne for de virksomheder, hvor Miljøcentrene er godkendelsesmyndighed. Styrelsen har endvidere tilkendegivet overfor EU-Kommissionen, DG miljø, at det i forbindelse med en kommende revision af VVM-direktivet bør overvejes, hvordan resultaterne af direktivet om miljøvurdering af planer og programmer kan inddrages som grundlag for, hvornår screeningspligten bør indtræde.

VVM-screening

Forslag: I reguleringssager om vandløb kræves en VVM-screening af projektet. Dette er i reguleringssager, hvor formålet er at forbedre vandmiljøet, umiddelbart spild af tid og unødvendigt, da man i projektbeskrivelsen og konsekvensanalysen alligevel skal tage hensyn til de samme problemstillinger. Derved bliver VVM-screeningen en gentagelse af de øvrige dokumenter i sagen og en forsinkelse af projektførelsen, da VVM-screeningen skal offentliggøres og klagefristen være udløbet inden vandløbsprojektet kan godkendes. En nuancering af, hvornår vandløbsreguleringssager skal VVM-screenses fx kun genrørlægningsprojekter eller rørlægningsprojekter, vil klart være en rationalisering af arbejdsprocessen.

Svar: Den pågældende VVM-regel følger direktivet og er således udtryk for en minimumsimplementering. Det skal dog samtidig påpeges, at VVM-direktivet har et bredere miljøhensyn, end hvad der følger af vandløbslovgivningen, og det derfor ikke kan udelukkes, at sager, der sigter mod et bedre vandmiljø, kan have negativ indflydelse på andre miljøfaktorer, som ikke varetages af vandløbsreguleringen. Disse miljøfaktorer skal tages i betragtning ved kommunens afgørelse om, hvorvidt en konkret vandløbsregulering er VVM-pligtig.

Den foreslåede indskrænkning af screeningspligten vil være i strid med VVM-direktivet.

Kompostering af møg/strøelse i stald

Forslag: Husdyrgødningsbekendtgørelsen betyder, at kun kompost må ligge i overdækket markstak. Hvornår møg og strøelse er komposteret, er op til en vurdering, men vejledningen siger 3-4 mdr. for kvæg, som jo repræsenterer de største mængder. Forudsat at en stak er overdækket, og tørstof er over 30 % (så der ikke sker saftafløb) og at blandingen er nogenlunde homogen, må det da være det mest ammoniakbegrænsende, at møg/strøelse snarest muligt, i princippet dagligt, overføres fra stald til en overdækket stak. Bekendtgørelsen tillader derimod, at der sker kompostering i stald i månedsvis, hvilket giver mest mulig ammoniakfordampning. Loven medfører højere ammoniakforurening end nødvendigt, og bør ændres til, at alle blandinger af strøelse og møg må ligge i overdækket markstak, blot tørstof er over 30 % og blandingen er homogen. Så sker komposteringen i markstakken med nedsat ammoniakfordampning til følge i forhold til staldkompostering.

Svar: Som hovedregel skal fast husdyrgødning opbevares på en mødding med fast bund og afløb. For at begrænse ammoniakfordampningen skal gødningen overdækkes straks efter udlægning med mindre der dagligt tilføres gødning til oplaget. Tilladelsen til at opbevare kompost i markstak er i sin tid indført af hensyn til det økologiske jordbrug, hvor kompost oprindeligt var en meget anvendt gødningstype.

Fokus på at reducere udledningen af næringsstoffer fra landbruget og større krav til udnyttelsen af næringsstofferne i husdyrgødningen øger behovet for at minimere tabet af næringsstoffer i forbindelse med opbevaring og håndtering af gødningen.

Ved at slække på kravene til opbevaring af husdyrgødning i markstak vil man fremme en opbevaringsform og håndtering af gødningen, der total set har en lavere udnyttelse af næringsstofferne i gødningen. Forslaget vil derfor ikke indgå i de videre overvejelser.

Gyllebehandling

Forslag: Flytning af gylle mellem tanke er et stort miljøproblem, hvis der opstår uheld. Dette er umiddelbart let at løse ved at montere en timer i systemet. Så vil uheld være begrænsede, og landmanden vil kunne leve med det og oven i købet have det godt med det (Ca. pris 1000 kr.) Kommunen skal kunne pålægge landmanden denne løsning. Det kan de ikke i dag.

Svar: I 2008 blev der strammet op på reglerne i forbindelse med håndtering af gylle for at øge sikkerheden og dermed forebygge uheld. Bl.a. er det nu et lovkrav at pumper, der anvendes til tømning af gyllebeholdere, skal være forsynet med en timer eller lignende, så der ikke kan pumpes mere ad gangen, end hvad der kan være i en gyllevogn. Hvis der pumpes fra en beholder til en anden, pumpes langt mere end hvad en gyllevogn kan rumme, så derfor er det tilladt at foretage pumpning mellem beholdere uden brug af timer under forudsætning af, at man på anden måde sikrer at gylleudslip undgås – fx ved at der er manuel overvågning. Reglen trådte i kraft 15. september 2008 og der er ikke umiddelbart planer om yderligere opstramning.

Naturbeskyttelses-, landbrugs- og miljøloven

Forslag: En række regler i naturbeskyttelses- og landbrugslovgivningen er generelt alt for slappe. De tilgodeser de kriminelle landmænd og andre, der i enormt omfang dagligt bryder den danske natur- og miljølovgivning. Der er behov for opstramning og skærpelse af reglerne samt en kraftig stigning af bødestørrelser og fængselsstraffe for overtrædelser af landets natur- og miljølove. Der skal hurtigst muligt etableres et naturpoliti, som skal have regionale grupper i alle dele af landet, og som løbende skal patruljere i landdistrikterne og foretage daglige uanmeldte besøg på de mange landbrugsvirksomheder. Denne specialenhed skal naturligvis efteruddannes, så de bliver eksperter i såvel landets som EU's naturbeskyttelses-, miljø- og landbrugslovgivning, så de bliver i stand til med det samme at identificere og kunne slå ned på overtrædelser af landets lovgivning. Der er i øvrigt behov for en gennemgribende juridisk evaluering af de nævnte love, der opstrammer og præciserer love og bestemmelser samt strafferegler. Hermed kan alle de mange smuthuller og alt for vage og bløde paragraffer, vi har i dag, konverteres til ægte legale værktøjer, der kan bruges til at skabe klare og hurtige afgørelser - såvel administrativt som ved landets domstole. Der er herudover behov for specialuddannelse af et antal dommere, som bliver specialister i den danske og EU's miljø-, natur- og landbrugslovgivning. Det har desværre vist sig gang på gang, at ikke bare de ansvarlige danske myndigheder, men også de dommere, der skal dømme i sagerne, slet ikke har tilstrækkelig indsigt i den juridiske rækkevidde og europæiske juridiske praksis navnlig hvad angår EU's lovgivning, afgørelser ved EU-domstolen og EU's direktiver.

Svar: Der er stor opmærksomhed på, at miljøkriminalitet ikke må kunne betale sig. Derfor er bødeniveauet for overtrædelse af miljølovgivningen også for nyligt blevet hævet. De forholdsvis nye bødekataloger (dvs. retningslinjer for udstedelse af bøder) findes i miljøbeskyttelsesloven og i husdyrgodkendelsesloven. Der er i ministeriet ligeledes opmærksomhed på, at regler skal udformes, så de giver grundlag for en effektiv håndhævelse.

Det skal også nævnes, at ministeriet har udstedt vejledninger om håndhævelse af naturbeskyttelsesloven og miljøbeskyttelsesloven til de tilsynsførende myndigheder. De to vejledninger kan findes i retsinformation (www.retsinfo.dk) under de respektive love. Herudover giver Rigsadvokatens meddelelse fra 2008 om

behandling af overtrædelse af miljølovgivningen retningslinjer for behandling af miljøstraffesager i politi- og anklagemyndighed.

For så vidt angår forslagene om oprettelse af et naturpoliti og specialuddannelse af et antal dommere har Miljøministeriet videresendt disse forslag til Justitsministeriet, og der henvises således til Justitsministeriet for så vidt angår dette.

Håndhævelse af miljø- og naturbeskyttelse

Forslag: Håndhævelsessystemet inden for miljøbeskyttelseslovens rammer og naturbeskyttelse bør ensartes. Altså fastsættelse af regel (påbud eller §) med efterfølgende indskærpelse inde for begge lovområder. Herved bliver det lettere for kommunerne at flytte medarbejdere mellem natur- og virksomhedsområdet, da man så ikke håndhæver forskelligt.

Svar: Håndhævelsesprocessen er som udgangspunkt ens på de to områder, idet håndhævelsen på begge områder tager sit udgangspunkt i, at der er fastsat en regel med et forpligtende indhold, og at der er mulighed for efterfølgende håndhævelsesskridt, hvis det konstateres, at der foreligger et forhold, som er i strid med den pågældende regel.

Processen ved håndhævelse er beskrevet i "Vejledning om håndhævelse af Naturbeskyttelsesloven, Planloven og Byggeloven" (se følgende link: http://www.skovognatur.dk/NR/rdonlyres/4CECD530-1F56-460E-839E-ACD7A104E92D/41455/vejled_hands.pdf) og "Vejledning om håndhævelse af Miljøbeskyttelsesloven" (se følgende link: <http://www2.mst.dk/udgiv/publikationer/2005/87-7614-833-5/pdf/87-7614-834-3.pdf>).

Der er enkelte variationer i vejledningernes beskrivelse af mulige håndhævelsesskridt. Således lægger vejledningen om håndhævelse af naturbeskyttelsesloven, planloven og byggeloven for eksempel vægten på anvendelse af såkaldte "lovliggørelsespåbud" mens vejledningen om håndhævelse af miljøbeskyttelsesloven anvender betegnelsen "indskærpelse" for dette håndhævels tiltag. Som udgangspunkt betyder denne forskel i benævnelserne dog ikke, at de to områder skal håndhæves forskelligt.

Vejledningerne er udarbejdet som et hjælpemiddel til kommunerne. Det står kommunerne frit for at tilrettelægge deres håndhævelsesprocesser på de to områder på en ensartet måde. Umiddelbart mener Miljøministeriet derfor ikke, at der er behov for ændring af de to vejledninger.

Påfyldning og vask af sprøjter

Forslag: Hvorfor skal kommunen give en tilladelse til at bringe gylle indeholdende vaskevand og eventuelle sprøjtemiddelrester ud, hver gang en landmand skifter udbringningsarealer i forhold til husdyrgødning? Hvis Miljøstyrelsen har vurderet, at det er mest korrekt at håndtere vaskevand fra pladser, hvor der håndteres sprøjter, ved at opsamle det i gyllebeholderen og bringe det ud på denne måde, skal der vel ikke vurderes yderligere på dette? Hvad er det i givet fald der skal vurderes? Der er ingen krav til, hvad en anmeldelse skal indeholde, og hvad der skal vurderes på.

Svar: Miljølovgivningen kræver i dag at landbrugsbedrifter eller virksomheder, der ønsker at bortskaffe vaskevand i gyllebeholder eller anden beholder ved at udbringe det på enten egne eller tredjemands arealer, henholdsvis skal meddele dette til kommunen eller indhente tilladelse herfra.

Årsagen til, at den enkelte landmand eller virksomhed forpligtes til dette skal findes på affaldsområdet og nærmere bestemt i EU-lovgivningen. Affaldslovgivning fra EU betyder nemlig, at håndtering af vaskevand og bortskaffelsen heraf skal betragtes som affald. Det medfører som udgangspunkt at man ved bortskaffelse heraf enten skal orientere tilsynsmyndigheden om dette eller have tilladelse herfra. I dette tilfælde den respektive kommune. Ved udformningen af vaskepladsbekendtgørelsen i 2009 har Miljøministeriet vurderet, at bortskaffelse af vaskevand falder ind under affaldsreguleringen, hvilket er grunden til at reglerne blev udformet således.

Påfyldning og vask af sprøjter 2

Forslag: Det er spild af tid, at en landmand skal meddele til kommunalbestyrelsen, at vaskevand fra vaskeplads til påfyldning og rengøring af sprøjte, opsamles i hans gyllebeholder og udbringes på hans bedrifts arealer. Kommunens miljøtilsyn kan konstatere, at en bedrift har en vaskeplads, og ved dermed, at vaskevandet ryger i gyllebeholderen. Desuden er det så små koncentrationer af bekæmpelsesmidler, som ryger i gyllen, at det ikke kan betale sig, at regne på det.

Svar: Miljøministeriet er for øjeblikket i gang med at undersøge den nærmere sammenhæng mellem de respektive reguleringsområder og om der er mulighed for at forsimple reglerne, herunder gøre vurderingsgrundlaget for givne tilladelser til udbringning af vaskevand på tredjemands arealer klart.

I undersøgelsen vil tillige indgå en vurdering af hensigtsmæssigheden i terminologien omkring håndteringen af vaskevand og hensynet til reglerne om gylleudbringning i husdyrbrugsbekendtgørelsen.

Brændeovne

Forslag: Borgerne er for dårlig beskyttet med røg og røggener fra brændeovne. Man har ikke nogen muligheder for at gribe ind overfor en nabo med mindre man ringer til kommune, hvor man ikke kan være anonym i anmeldelsen. Ligeledes bør der sættes krav om at skorstene skal være meget højere i et parcelhuskvarter, og at man ikke må fyre med fast brændselsfy i en stor by. Så skal man tvinges til at blive koblet på fjernvarmen.

Svar: Det er kommunen, som er myndighed i sager om væsentlige gener fra brændefyring. Den har mulighed for at udstede påbud eller forbud i disse sager. En forudsætning for indgriben er, at kilden til problemet, og hvor generne forekommer, er identificeret. Kommunen kan stille specifikke krav i de enkelte sager. I et igangværende projekt udvikles værktøjer til kommunerne til brug i klagesager om brændefyring.

Udstødningsrøg

Forslag: Sluk bilmotoren når et køretøj forlades. Tomgang forbudt

Svar: Udstødningsrøg fra bilmotorer skal reguleres af kommunalbestyrelsen jf. bkg, 1517 af 14.12.2006 om miljøregulering af visse aktiviteter. Kommunalbestyrelsen kan fastsætte bestemmelser som begrænser adgangen til at lade motoren i holdende motorkøretøjer være i gang for at forebygge unødvendig luftforurening eller støjgener.

VOC-bekendtgørelsen

Forslag: Det pålægges kommunerne at være adfærdsregulerende i det omfang, som det forventes i henhold til VOC-bekendtgørelsen. Nogle ting er reguleret via producentansvar og andre ting er reguleret via flowbestemte regler. Alt bør kunne reguleres ved hjælp af regler til producenterne, således at det kun påhviler kommunerne ved tilsyn at konstatere om virksomhederne anvender godkendte produkter. Reglerne i VOC-bekendtgørelsen er uklare og meget bureaukratiske.

Svar: Reglerne i VOC-bekendtgørelsen, som omfatter 20 konkrete industriaktiviteter, er EU-krav. De suppleres af bekendtgørelse om markedsføring og mærkning af flygtige organiske forbindelser i visse malinger og lakker samt produkter til autoreparationslakering, som også er EU-krav.

VOC-bekendtgørelsen er en minimumsgennemførelse af EU-reglerne i dansk ret. Det giver virksomhederne den fleksibilitet, at de enten kan anvende et reduktionsprogram, hvor virksomhederne skal reducere indholdet af VOC i de anvendte produkter eller de kan vælge at overholde de i direktivet fastsatte emissionsgrænseværdier for udledning af VOC'er.

Direktivet er imidlertid under revision som en del af det kommende industriemissionsdirektiv. Ved gennemførelsen i dansk ret af de kommende krav til VOC-emissioner fra de 20 konkrete aktiviteter vil Miljøstyrelsen gøre sig umage for at gøre VOC-bekendtgørelsen mere brugervenlig, og dermed også lettere anvendelig for kommuner og miljøcentre

Skilte i landzone

Forslag: Det er i landzone ikke muligt at opsætte skilte med virksomhedsnavn større end postkassestørrelse. Dette gør det vanskeligt at have en virksomhed, hvor bygningerne ligger skjult bag en lang indkørsel, da kunderne ikke kan se, hvor de skal køre ind. Det bør være muligt at opsætte et større skilt end muligt efter de gældende regler.

Svar: Efter naturbeskyttelseslovens § 21 er det ikke tilladt at anbringe plakater og skilte mv. i det åbne land i reklame- og propagandaøjemed. Reglen har til formål at varetage landskabelige hensyn i det åbne land, dvs. uden for byer og bymæssige bebyggelser. Forbuddet gælder, uanset om der er tale om byzone, landzone eller sommerhusområde. Det afgørende er, at det er det åbne land og ikke bymæssig bebyggelse.

En virksomhed må opsætte et mindre oplysningskilt ved indkørslen til ejendommen, eller hvis denne er beliggende ud til en lukket, privat fællesvej, kan der opsættes et skilt ved dennes udmunding i anden vej. Efter bekendtgørelsen må skiltet ikke overstige 0,25m². Der gælder en række andre krav til udformning og indhold. Reglen er indispensabel, og kommunerne kan ikke fravige reglerne, men kan alene tage stilling til, om et skilt vil overholde reglerne eller ej.

Ved siden af reglerne i naturbeskyttelsesloven gælder regler fastsat i henhold til vejlovgivningen. Det er dels en blå-hvid skiltning, som vejmyndigheden af trafikale grunde kan opsætte til seværdigheder, sportsanlæg, erhvervsområder mv., og en skiltning (sort-hvide henvisningsskilte) til visse private virksomheder på landet, som vejmyndigheden kan tillade og opsætte mod brugerbetaling.

Bekendtgørelsen har baggrund i en lovændring fra 1992, der bemyndigede miljøministeren til at fastsætte regler, der gør det muligt for virksomheder at opsætte mindre henvisningsskilte, også selvom der vil være nogen afstand mellem virksomheden og skiltet. Det var forudsat ved loven, at der skal være tale om beskedne skilte, og at de kun kan opsættes i tilknytning til veje og indkørsler. Begrænsningen til 0,25 m² er udtryk for lovens forudsætninger om, at der skal være tale om beskedne skilte.

Miljøministeren er ikke bemyndiget til at fastsætte regler i strid med forudsætningen om, at der skal være tale om beskedne skilte. Det ville i givet fald forudsætte en lovændring. Der er ikke planer om at ændre naturbeskyttelsesloven med henblik på at muliggøre opsætning af større skilte i det åbne land.

Vandafledningsafgift

Forslag: En beboer på en lille ø renses spildevand i en trixtank, der jævnligt rammes af indtrængende havvand. Derefter løber det ud i det nærliggende havmiljø gennem en kommunal rørledning. Der foregår ingen rensning, og ledningen er ikke vedligeholdt. Beboeren ønsker at rense spildevandet og bruge vandafledningsafgiften på dette.

Svar: Da borgeren betaler vandafledningsafgift, må borgeren være tilsluttet offentlig kloak, som formentlig er den kommunale rørledning, som borgerens trixtank er tilsluttet. Kommunen giver tilslutningsstilladelse til offentlig kloak, jf. miljøbeskyttelseslovens § 28, stk. 3, og har ansvar for det miljømæssige forsvarlige i henhold til tilladelsen. Tilsynsmyndigheden - som er miljøcentre - kan påse, at kommunen overholder sine miljømæssige forpligtelser, jf. miljøbeskyttelseslovens § 66, stk. 4, hvorefter centrene fører tilsyn med alle kommunale spildevandsudledninger.

Anmeldebekendtgørelsen

Forslag: I gamle dage fandtes en bekendtgørelse som forpligtigede virksomheder at anmelde sig inden etablering. I dag er kommunernes miljøafdeling afhængig af, at der skal ske en byggesagsbehandling eller en landzone behandling før miljøafdelingen hører noget om en ny virksomhed. Det lyder som en bureaukratisering at bede om nye regler, men faktum er, at når myndigheden kommer halsende bagefter, så bliver det meget mere bureaukratisk at foretage reguleringen af en allerede etableret virksomhed.

Svar: Anmeldebekendtgørelsen blev afskaffet på baggrund af Virksomhedsudvalgets anbefalinger, jf. Virksomhedsudvalgets rapport fra 2003 <http://www2.mst.dk/Udgiv/publikationer/2003/87-7614-007-5/pdf/87-7614-008-3.pdf>. Virksomhedsudvalget anerkendte, at der er et behov for, at myndighederne har kendskab til

virksomhederne, men at anmeldesystemet i praksis ikke virkede efter hensigten, idet virksomhederne meget ofte ikke indsendte de nødvendige anmeldelser. Virksomhedsudvalget foreslog derfor, at kommunerne på en anden måde end ved anmeldeordningen fik oplysninger om nye virksomheder med potentielle miljøpåvirkninger. Kommunerne får i dag oplysninger om nye virksomheder eller virksomheder, der ændres væsentligt, gennem kommunens bygge- eller plansagsbehandling, men også på baggrund af systematiske og regelmæssige samkøringer af opdaterede oplysninger fra CVR-registret og kommunens virksomhedsdatabase. Kommunen er altså ikke kun afhængig af, at der sker en bygge- eller plansagsbehandling, men kan aktivt skaffe sig oplysninger om nye eller ændrede virksomheder. Hvis kommunen behandler en bygge- eller plansag er det selvfølgelig naturligt, at relevante oplysninger tilgår miljøafdelingen. Miljøministeriet har ikke planer om at genindføre anmeldeord